

بالا گرفتن تنش‌های سران ایتالیا و فرانسه

اختلاف‌نظر علنی نخست‌وزیر ایتالیا و رئیس‌جمهور فرانسه در نشست سران گروه هفت بر سر موضوع سقط جنین، توجه رسانه‌های بین‌المللی را به خود جلب کرده است. اظهارات «امانوئل مکران» رئیس‌جمهور فرانسه درباره متن نهایی بیانیه پایانی نشست گروه هفت در ایتالیا، واکنش منفی میزبان را به دنبال داشت. اختلاف‌نظر نخست‌وزیر ایتالیا جورجیا ملونی و مکران درباره سقط جنین علنی شد؛ به طوری که رئیس‌جمهور فرانسه اعلام کرد که ایتالیا مانع از درج این موضوع در بیانیه پایانی نشست گروه هفت شد. گروه هفت شامل هفت کشور آمریکا، انگلیس، آلمان، فرانسه، ایتالیا، کانادا و ژاپن است. اختلاف‌نظر علنی مکران و ملونی در نشست گروه هفت در شرایطی خبرساز شده که سران ایتالیا و فرانسه سابقه جدال لفظی شدید علیه یکدیگر را دارند. نخست‌وزیر ایتالیا به سخنان اخیر مکران بدون نام بردن از رئیس‌جمهور فرانسه گفت که «درست نیست که گروه هفت را به سکوی برای مبارزات انتخاباتی تبدیل کنیم.»

نگرانی‌ها از جنگی فراگیر علیه لبنان

تامیر همین، رئیس سابق شعبه اطلاعات ارتش رژیم اسرائیل با اشاره به خطر انزوایی که این رژیم را تهدید می‌کند، درباره تبعات آغاز جنگ فراگیر علیه لبنان هشدار داد. وی اذعان کرد که «وجهه ما به‌عنوان یک کشور قدرتمند نظامی رو به افول است و با خطر انزوا مواجه هستیم، اگر جنگی فرارگیر در شمال آغاز شود، این جنگ شبیه هیچ رویداد دیگری در جبهه داخلی اسرائیل نخواهد بود». این ژنرال ارشد رژیم صهیونیستی افزود، قبل از اینکه تصمیم به راه‌اندازی یک جنگ فرارگیر در لبنان بگیریم، باید مشخص کنیم که این جنگ چگونه خاتمه می‌یابد و چه چیزی حزب‌الله را به پذیرش آتش‌بس سوق می‌دهد. همین تأکید کرد که شکست در یک جنگ گسترده علیه حزب‌الله، اسرائیل را در وضعیت بدتری نسبت به وضعیت فعلی قرار می‌دهد.

انتصابات فامیلی در لیبی

روزنامه فرانسوی «فیگارو» نوشته است، خلیفه حفتر، مرد قدرتمند شرق لیبی، اخیراً پسر کوچک‌ترش را به ریاست نیروهای زمینی خود منصوب کرد که نشانه‌ای از تحکیم قدرت قبلیه حفتر و انتقال قدرت به نسل جدید است. ژنرال «صدام حفتر»، ۳۳ ساله، در آغاز ماه ژوئن به‌عنوان رئیس نیروی زمینی در نیروهای مسلح عرب لیبی (LAAF) به فرماندهی پدرش آغاز به کار کرد. لیبی که از زمان سقوط معمر قذافی در سال ۲۰۱۱ به دلیل اختلافات تضعیف شده و دارای ذخایر نفتی فراوان است، توسط دو رقیب اداره می‌شود؛ یکی در طرابلس (غرب) که توسط سازمان ملل به رسمیت شناخته شده است و دیگری در شرق در اطراف اردوگاه حفتر. قبل از صدام حفتر، برادرش خالد در ژوئیه ۲۰۲۳ به‌عنوان رئیس ستاد واحدهای امنیتی در نیروهای LAAF منصوب شد. در فوریه ۲۰۲۴، یکی دیگر از شش پسر خلیفه حفتر به نام بلقاسم، با منابع قابل توجهی، زمام امور «صندوق توسعه و بازسازی لیبی» را به دست گرفت.

مشابه با اوربان اتخاذ کنند.

تأثیر این مسئله در کشورهایی که احزاب راست‌گرای افراطی برنده انتخابات نشدند اما توانستند جایگاه خود را در مقایسه با گذشته ارتقا دهند و آرای تعداد بیشتری از شهروندان را به خود جلب کنند، چنین خواهد بود که احتمالاً رهبران مستقر تمایل کمتری به حمایت از اوکراین نشان خواهند داد. پارلمان به‌طور مستقیم در امور دفاعی دخالت نمی‌کند. مسئولیت اصلی در حوزه امنیت ملی همچنان بر عهده دولت‌های عضو است و اتحادیه اروپا هم در این زمینه از طریق سیاست‌مشترک امنیت و دفاع، همکاری بین کشورهای تسهیل می‌کند. با این حال، پارلمان در تصویب بودجه اتحادیه اروپا نقش مهمی دارد. نمایندگان مجلس می‌توانند بودجه مربوط به امور دفاعی را بررسی و در صورت صلاحدید، آن را کم یا زیاد کنند. این کار در برخی موارد باعث می‌شود که تصمیم‌گیری‌ها درباره خرید تجهیزات نظامی به‌تعمیق بیفتد.

گسترش اتحادیه اروپا؛ آنچه راست افراطی نمی‌خواهد

با توجه به حمله روسیه به اوکراین، گسترش اتحادیه اروپا بار دیگر به اولویت اصلی سیاست خارجی در بسیاری از پایتخت‌های قاره سبز تبدیل شده است. از نگاه گروه‌های میانه‌رو اروپایی، پیوستن کشورهای بالکان غربی و اروپای شرقی به اتحادیه اروپا برای تضمین امنیت این اتحادیه و همسایگانش ضروری تلقی می‌شود.

با این حال، در سراسر اروپا حمایت رأی‌دهندگان از احزابی که لزوماً از این دست‌ور کار (گسترش اتحادیه اروپا) پشتیبانی نمی‌کنند به‌طور فزاینده‌ای رو به افزایش است. براساس نظرسنجی‌ها، حمایت عمومی از پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا در مجارستان، اسلواکی، فرانسه و اتریش - که همگی کشورهایی با نفوذ قابل توجه احزاب راست افراطی هستند - در پایین‌ترین سطح است. احزابی مانند حزب آزادی هلند (PVV)، اجتماع ملی فرانسه (RN)، حزب آزادی اتریش (FPÖ) و حزب آلترناتیو برای آلمان (AfD) تا حد زیادی نسبت به گسترش بیشتر اتحادیه اروپا تردید دارند.

این احزاب همگی در انتخابات اخیر دستاوردهای قابل توجهی داشته‌اند و در سطح ملی نیز از حمایت قابل توجهی برخوردار بوده یا به احتمال زیاد خواهند بود. ممکن است گسترش اتحادیه اروپا موضوع اصلی مبارزات انتخاباتی نباشد، اما افزایش آرای این احزاب در بهترین حالت به تردید و در بدترین حالت به مخالفت با گسترش اتحادیه اروپا اشاره دارد.

گذشته شاهد بودیم، این قانون تعدیل شود. محافظه‌کاران و اصلاح‌طلبان اروپا (ECR) هم به شدت با هدف‌گذاری کاهش ۹۰ درصدی تولید کربن تا سال ۲۰۴۰ میلادی مخالفت کرده‌اند. در آخرین نشست آب‌وهوایی سازمان ملل متحد در دسامبر ۲۰۲۳، اتحادیه اروپا از جمله بازیگرانی بود که تلاش داشت دیگر کشورها را قانع کند تا به جای استفاده از سوخت‌های فسیلی به سوی استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر حرکت کنند و وعده داد که خود استفاده از سوخت‌های فسیلی را تا سال ۲۰۴۰ به‌طور کامل کنار می‌گذارد.

با قدرت گرفتن راست‌گرایان افراطی در پارلمان اروپا، کار اتحادیه اروپا برای ایفای نقش یک بازیگر پیشرو در زمینه محیط زیست سخت‌تر می‌شود. بیشتر احزاب راست افراطی در زمینه سیاست‌های محیط‌زیستی رویکرد مشابهی دارند.

تبعات قدرت‌گیری احزاب راست افراطی در پارلمان اروپا فراتر از مسائل زیست‌محیطی نیز خواهد بود. یکی از این تبعات، کاهش احتمالی کمک‌های مالی به کشورهای در حال توسعه برای سازگاری با تغییرات آب و هوایی است. علاوه بر این، «قانون مواد خام حیاتی اتحادیه اروپا» که در دسامبر ۲۰۲۳ با حمایت گسترده به تصویب رسید، ممکن است با چالش‌هایی روبه‌رو شود. این قانون به دنبال کاهش وابستگی اتحادیه اروپا به واردات مواد خام حیاتی است. با این حال، نفوذ احزاب راست افراطی در کمیسیون جدید اروپا که وظیفه اجرای این قانون را بر عهده دارد، می‌تواند مانع از تحقق اهداف آن شود.

پارلمانی تحت تأثیر راست افراطی همچنین می‌تواند سیاست‌ها و قوانین در حوزه معادن را تغییر داده و از محدودیت‌های محیط‌زیستی که بر معادن اعمال می‌شود بکاهد.

دور شدن اتحادیه اروپا از سیاست‌های محیط‌زیستی، رفتار بازیگران دیگر از جمله چین و آمریکا را نیز در این زمینه تحت تأثیر قرار خواهد داد.

سیاست خارجی؛ اثر اوربان

اگر اوسولافون در لاین دوباره به‌عنوان رئیس کمیسیون اروپا انتخاب شود، رویکرد این کمیسیون در حوزه سیاست خارجی و همچنین الحاق کشورهای جدید بدون تغییر خواهد بود. پارلمان در سیاست خارجی نفوذ محدودی دارد، زیرا قطعنامه‌های مربوط به سیاست خارجی که در پارلمان به تصویب می‌رسد غیرالزام‌آور هستند. با این حال، این قطعنامه‌ها نشان‌دهنده مواضع احزاب در قبال مسائل مختلف هستند و به‌رغم فقدان تأثیر عملی، تأثیر سیاسی دارند.

مهم‌ترین چالش سیاست خارجی حال حاضر اتحادیه اروپا جنگ اوکراین است. آخرین باری که موضوع حمایت از اوکراین به پارلمان اروپا رفت این پارلمان با ۴۵۱ رأی مثبت، ۴۶ رأی مخالف و ۴۹ رأی ممتنع به تصویب حمایت از اوکراین رأی داد. در این موضوع به‌رغم افزایش تعداد نمایندگان حامی روسیه، به نظر نمی‌رسد آرایش کلی پارلمان تغییر قابل توجهی کرده باشد و احتمالاً همچنان اکثریت اعضای پارلمان با تصویب حمایت‌ها از اوکراین موافق هستند.

چالش بزرگ‌تر برای اتحادیه اروپا در کوتاه‌مدت یا میان‌مدت، چگونگی تعامل با اعضای است که ممکن است در شورای اروپا با سیاست‌های اتحادیه پیرامون حمایت از اوکراین مخالفت کرده و مانع از اجماع بر سر این موضوع شوند. ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان مهم‌ترین مثال برای این مسئله است؛ او تحریم‌ها علیه روسیه را اشتباه می‌خواند و باور دارد تداوم دخالت کشورهای غربی در جنگ اوکراین می‌تواند این «جنگ منطقه‌ای» را تبدیل به «جنگ جهانی» کند. رهبران اروپایی دیگری مثل رابرت فیتسو از اسلواکی و خرت ولدرز در هلند (برنده انتخابات پارلمانی در هلند) ممکن است تحت تأثیر پیروزی‌های راست‌گرایان افراطی در پارلمان اروپا رویکردی

مهاجرت، در سطح ملی و اتحادیه اروپا، از گرایش رأی‌دهندگان به سمت این احزاب جلوگیری کنند.

این رویکرد، مجموعه‌ای از تغییرات در سیاست‌های اتحادیه اروپا در قبال مسئله مهاجرت را به دنبال داشته است. این تغییرات بر دو محور اصلی استوارند؛ محور اول، برون‌سپاری مدیریت مهاجران است. در راستای این سیاست، توافقنامه‌هایی با کشورهای همسایه اتحادیه اروپا منعقد شده و هدف از این توافقنامه‌ها، جلوگیری از ورود مهاجران به اتحادیه اروپا اعلام شده است. حتی در مواردی مانند تونس و لیبی که طرف مقابل سابقه خوبی در زمینه حقوق بشر ندارد هم اروپایی‌ها همچنان ترجیح می‌دهند با این کشورها برای جلوگیری از ورود مهاجران همکاری کنند. دومین محور، امنیتی‌سازی مسئله مهاجرت است. تصویرسازی از مهاجرت به‌عنوان یک تهدید امنیتی و به تبع آن اتخاذ تدابیری نظیر افزایش کنترل مرزی و محدودسازی موافقت با مهاجرت قانونی یا پناهندگی در ماه‌های اخیر یکی از بزرگ‌ترین تغییرات در سیاست‌های مهاجرتی اتحادیه اروپا طی یک دهه گذشته بوده است.

پیش‌بینی می‌شود در ادامه راست‌گرایان افراطی سیاست‌های تغییر یافته کنونی در حوزه مهاجرت را نیز ناکافی بنامند و در پی این باشند که آن را با سیاست‌هایی سختگیرانه‌تر و جدیدتر جایگزین کنند. محافظه‌کاران و اصلاح‌طلبان اروپا در تبلیغات کارزار انتخاباتی خود وعده داده بودند که کنترل‌های مرزی در مرزهای اتحادیه اروپا به‌طور قابل توجهی افزایش یابد و بررسی‌های مربوط به پذیرش یا رد درخواست پناهندگی در شرایطی صورت گیرد که پناهجو در خارج از مرزهای اتحادیه باشد.

سیاست‌های محیط‌زیستی؛ خطری برای جهان

در طول کارزار انتخاباتی، احزاب راست افراطی اعلام کردند که با اجرایی شدن «توافق سبز» اروپا مجموعه‌ای از سیاست‌ها در حوزه‌هایی نظیر مقابله با تغییرات اقلیمی، انرژی، حمل‌ونقل و دریافت مالیات که قرار است به دستیابی به هدف رسیدن به تولید کربن صفر تا سال ۲۰۵۰ کمک کند. از جمله احزابی که به شدت با «توافق سبز» مخالفند حزب اپوزیسیون عدالت و قانون در لهستان است.

از سوی دیگر، هر چند بیشتر جزئیات و روش‌های اجرایی توافق سبز در ماه‌های اخیر نهایی شده‌اند اما با شروع کار پارلمان جدید و تأثیری که پارلمان بر سایر بازوهای اتحادیه اروپا می‌تواند بگذارد، اجرای این توافق احتمالاً تحت تأثیر شرایط جدید قرار می‌گیرد.

نشانه‌هایی هم وجود دارد که برخی احزاب میانه‌رو در حال عقب‌نشینی از سیاست‌های اقلیمی برای همسو شدن با دیدگاه‌های راست افراطی هستند. برای مثال، حزب میانه‌روی مردم اروپا (EPP) در یکی از بیانیه‌های خود اعلام کرد برنامه‌ی کنار گذاشتن تدریجی موتورهای احتراق داخلی تا سال ۲۰۳۵ مخالفت می‌کند. تصور بر این است که دلیل بخشی از این مخالفت‌ها، مخالفت شدید بسیاری از احزاب راست افراطی با این سیاست است.

یکی دیگر از اقداماتی که با مخالفت شدید احزاب راست افراطی روبه‌رو شد، «قانون احیای طبیعت» بود که در فوریه ۲۰۲۴ توسط پارلمان اروپا تصویب شد.

این قانون به‌دنبال احیای حداقل ۲۰ درصد از اکوسیستم‌های تخریب‌شده تا سال ۲۰۳۰ و ترمیم تمام اکوسیستم‌های تخریب‌شده تا سال ۲۰۵۰ است. گروه‌های راست افراطی ادعا می‌کنند که این قانون بر کشاورزان تأثیر منفی خواهد گذاشت. ممکن است تحت فشارهای این گروه‌ها، برای جلوگیری از گسترش اعتراضات سراسری اروپا مشابه آنچه سال

